

МЕСЕЧНО ИЗДАНИЕ НА ЦЪРКОВНОТО НАСТОЯТЕЛСТВО ПРИ ХРАМ "СВ. АТАНАСИЙ" - ГР. ВАРНА, БРОЙ 7 / ЮЛИ 2021 (ГОД 11)

СМЪРТОНОСНОСТТА НА ЛЪЖАТА И ГНЕВА

/ПОСЛАНИЕТО НА СВЕТИ АП. ПАВЕЛ КЪМ ЕФЕСЯНИ - ОТКЪСИ, НАПЪЛНЕНИ СЪС СВЕЩЕНИ ИДЕИ/

ПРОТОИЕРЕЙ АНДРЕЙ ТКАЧЕВ

В Послание до Ефесяни, 4 гл. 25 стих: „**Заради това, като отхвърлите лъжата, казвайте истината всеки на ближния си, понеже сме членове един другиму**“, апостолът ни призовава да говорим истината. Свещеното писание и във Ветхия, и в Новия завет нееднократно ни говори, че лъжата е от дявола. Пръв дяволът е излъгал. Той е лъжец и баща на лъжата. В него няма истина и той не може да говори истината. На много места, особено в Псалми, се казва, че изричащите лъжи ще бъдат унищожени. Че човек, който не е изправил езика си, лъже ближния си, не ще наследи вечен живот.

Тази мисъл още веднъж е подчертана от св. ап. Павел. Ние трябва да казваме истината на ближните си и ако проверим мислено своя живот, вирайки се във всеки изминал наш ден, със страх

ще забележим, че дори само в един ден сме излъгали много пъти - понякога премълчавайки истината или част от нея, понякога поукрасявайки случилото се, понякога направо лъжейки, изричайки нещо, което не е било в действителност... Лъжата се е сраснала с нас като ракова болест, пуснала е метастазите си по цялото тяло – в обществен и личен план. Затова човек, вярващ в Христа, изповядващ с уста истината, трябва да внимава над себе си и да не допуска лъжата в живота си. За мирските хора правдивият човек, който не си служи с лъжи, който не умеє да скрива своето душевно състояние, който не си позволява никога и никъде да говори лъжи, той невинаги е на себе си. Всъщност именно тази наша болест ни заставя да гледаме на правдивите хора по този начин. Истината е непременно условие за наследяване на блажената вечност, защото никой, който е привикнал към лъжата, не може да бъде участник на трапезата с Агнеца. В Апокалипсис се споменават сквернодейците, вълшебниците, блудниците, убийците, заедно с тях и лъжците, участта на които е в езерото, горящо с огън и сяра. Втората главна мисъл, която изказва св. ап. Павел е: „**Гневете се, но не грешете: слънце да ви не залязва гневни; нито давайте място на дявола**“. Както чуваме, той не ни казва „Не се гневете!“, защото това е неприсъщо за природата ни, невъзможно. Гневът е нещо естествено за човешката душа - човек не може да не се прогневи, но трябва да направлява гнева си в правилна посока, да насочва силата на гнева си към това, за което е достоен този гняв – грехът, който се е загнездил вътре в нас. По този начин човек може, както учи свети Йоан Лествичник, да паметозлобства на плътта и да се гневи на дявола.

Св. ап. Павел казва: „Гневете се, но не грешете: слънце да ви не залязва гневни“. Тоест всеки, който слуша тези думи и в същото време изпитва гняв към свой ближен, трябва да помни, че вярващият в Христос не бива да оставя гневът да пренощува и да го пренесе в утрешния ден. Трябва вечерта, скланящото се слънце на запад да ни завари помирили се. Нямаме право да таим в себе си злопаметност и дълго да бъдем във вражда един с друг. И четейки днес тези думи на св.ап. Павел, непременно трябва директно или дори по телефона, да се помирим с тези, с които волно или неволно сме влезли във вражда или са ни прогневили и имаме един за друг недобри спомени.

„Който е крал, да не краде вече, а по-добре е да се труди, като върши с ръцете си полезното, за да има що да отделя ономува, който се нуждае“.

Това е третата мисъл на св. ап. Павел, която по своята същност наподобява, в унисон е с мисълта на св. Йоан Кръстител, който казва: „Принесете достоен плод на покаяние“! Малко е за каещия се човек да се разплаче за греховете си, трябва да извърши нещо коренно противоположно на греха, който по-рано е сторил, в частност: крадецът трябва да престане да краде – първо, и второ да дава милостиня. Заради това, ако си крал досега, занапред престани да крадеш, а се труди с ръцете си, така че да можеш да отделиш и за тези, които нямат. Почти всички сме крали – в заводите, в магазините, във фирмите, в министерствата, и все още повсеместно се краде, че и се смята за геройство - хвалят се кой повече е крал и не са го хванали. Грехът стана мода, хората се хвалят с

блуд, с победите на интимния фронт, хвалят се с кражби, с измами, с хитрост, с ненаситност, но ако носиш името на Христа и кръстът е на гърдите ти, ако не се срамуваш да ходиш на църква, занапред не кради, но се труди, за да може с нещо да зарадваш бедния – колко благочестива е тази свята мисъл, изказана от св. ап. Павел.

„Никаква гнила дума да не излиза из устата ви, а само добра, за назидание във вярата, за да принася благодат на слушащите“.

Да не излиза от устата ни никакво гнило слово – ето още един благочестив призив да сложим ограда на устните си, както казва цар Давид. Според думите си човек се оправдава и според думите си се осъжда. „С твоите уста ще те съдя, лукавий рабе!“- казва Иисус Христос. Заради това, още веднъж да проверим думите, които излизат от устата ни – ако има в тях гнило, ако езикът ни прилича на помийна яма, от която изтичат зловонни каши във всички посоки, то трябва да се постареем да се поправим, докато не е станало късно.

Такова гъсто наситено е цялото послание на свети ап. Павел до Ефесяни, както и така плътно по смисъл е цялото Свещено Писание. Затова и аз Ви призовавам, скъпи християни, към този свещен труд, към молитвено проникновение в словата Божии, на апостолите, евангелистите, пророците, проповедниците, благовестниците. Повярвайте, този труд няма да е напразен, ако при това съхраним благочестивия живот и вярност към Майката Църква.

Превод от руски език: Валя Марчелова

ОБИЧАЙ МАЙКА СИ!

Една жена отишла при отец Виталий (Сидоренко), целунала му ръка. А той й казал: „Лесно ти е да целунеш моята ръка, а в къщи целуваш ли ръка на майка си“? „Не!“ – отговорила тя. „Значи, лицемерна е твоята любов“ – заключил отецът.

Често питал тези, които идвали при него: „Как се обръщаш към майка си? Вземаш ли от нея благословия?“. Учил ги да слушат родителите си, да се смиряват пред тях, да вземат благословия от тях за всяко важно дело, да им целуват ръка.

Веднъж имал такъв случай: След скарване с родителите си, дъщерята починала. Често на майката се присънвал ковчега на дъщеря й, положен в дома. Тя се обърнала към отец Виталий и той й дал следния съвет: „Иди на гроба на дъщеря си и кажи: „Прощавам ти всички ругатни, проклетия и обиди, в името на Отца и Сина, и Светия Дух. Амин.“. След като майката направила така, както я посъветвал отецът, тежките съновидения действително изчезнали.

И в писмата към своите чедра, отец Виталий постоянно ги наставлявал в почитане на родителите: „Простете на майка си, докато е още жива, вървете при нея, прегърнете я и я помолете за прошка. А ако не е сред живите, идете на гроба ѝ, поклонете се до земята и кажете: „Мамо, прости ми в името на Отца и Сина, и Светия Дух! Амин“. А и вие – самите, ѝ дайте прошка: „Прощавам ти, мамо, когато си ме нагрубявала или проклинала. В името на Отца и Сина, и Светия Дух, амин!“ .

Обичай майка си, ежедневно я моли да те благославя. Душата на човек, който проявява непокорство пред родителите си, не намира покой. А, вие, майки, обичайте децата си, всички благославяйте, не ги укорявайте, а мило се обръщайте към тях! Благата дума е като вода. Тя е мека, но може и камък да пробие.

Превод от руски език: Валя Марчелова

ЕДИНСТВЕНОТО, КОЕТО СЕ ИСКА СЕГА ОТ ВСЕКИ ОТ НАС, Е В ТОЗИ СВЯТ ДА НОСИМ ЛЪЧ СВЕТЛИНА!

Архимандрит Йоанн Крестьянкин

На живеене ни учи самият живот. Моля ви, не се оплаквайте от живота! Благодарете на Бога и не пристъпвайте към живота със земни, а и още със съвременни мерки! За да разберем Божието, трябва да се вдигнем от земята. Нищо не бива да измисляш. Господ отдавна те води в живота, още преди сам да осъзнаеш това...

А, ти, просто опитай да поживееш внимателно поне един ден, понаблюдавай себе си! Какъв си в отношението си към другите хора? Отначало опознай себе си, а после се пробвай да поживееш,

съпротивлявайки се на греха. И ще разбереш колко е трудно, след което ще се научиш на снизхождение към немощите на другите хора и няма да осъждаш никого!

Единственото, което се иска сега от всеки от нас, е в този свят да носим лъч светлина! Запали своята малка свещ в тъмнината на Вселената и тя ще стане малко по-светла. Дори и никой да не забележи това, освен единствено Бог!

Превод от руски език: Валя Марчелова

КАКВО Е ЖЕНАТА ЗА СВОЯ МЪЖ?

Протоиерей Василий Певцов

Какво е жената за своя мъж? Това е негово собствено тяло, част от неговата плът, както е казал Господ. А кой не би се грижил за тялото си? Кой ненавижда собствената си плът? След като по закона Христов християнинът трябва да обича всеки човек като самия себе си, колко повече трябва да обича тази, която му е най-близка от всички – своята жена, с която Господ го е съединил в неразривна връзка, в най-тесен съюз? Нечовешко е да мъчиш и тиранизираш другите, а

да бъдеш тиранин и мъчител за своята жена – е съвсем безумно. Жената е другарка на мъжа в живота, негов приятел. Свещеникът съединява ръцете им, когато ги венчава. Не в жената ли най-вече мъжът следва да намира утеха в своя живот? Не трябва ли най-тесна дружба и съгласие да го свързват с нея? Да отбележим, че жената е равна помощница на мъжа и по човешко достойнство, и по християнско звание – пред лицето на Господ няма разлика между мъжки и женски пол. Не е ли в

правото си тогава, жената да изисква от мъжа да се държи с нея така уважително, както и той очаква същото от нея?

трудовете и грижите му, стопанка на дома им. С кого мъжът преди всичко да се посъветва, ако не със своята жена? На кого да се довери повече, ако на нея? Заради мъжа, жената оставя своя бащин дом, родителската грижа, ласка и защита, за да му се отдаде, да му повери себе си, своята защита, надеждата да бъде щастлива. Жената е майка на децата му, ако Бог благослови с тази благодат съпружеството им. Колко страдания й струва появяването на децата на божия свят? Колко тежести, болести, трудове трябва да понесе, за да изхрани и отгледа дете. Това е известно само на майката. Дори и само заради това, не заслужава ли жената право на уважение?

При всичко това, мъжът не бива да забравя за особеностите на женската натура, които сами по себе си подсказват как трябва да се държи той със собствената си жена. Жената е по-слаба от мъжа и той трябва да е снизходителен към нея, когато забележи слабостите или недостатъците ѝ; както се казва в Свещеното Писание: „отдавайте чест на женския пол като на по-слаб съсъд“. Срам и позор за този, който обижда по-слабия, още повече най-близкия – собствената съпруга! Жената е почувствителна от мъжа и подходът към нея трябва да е нежен и ласкав, а не суров.

Мъже! Уважавайте жените си като сънаследници на благодатния живот (тоест, равни с вас в християнството) – учи словото Господне. Жената не е прислужница на мъжа, а помощница в

Превод от руски: Валя Марчелова

В храм "Св.Атанасий" Св. Литургия се отслужва: в неделя от 9:00 ч. и всеки понеделник, четвъртък и петък от 8:30 ч.

Св. Литургия се отслужва и на всички по-големи църковни празници.

В храм "Св.Атанасий":

Всяка сряда от 17:00 ч. се отслужва акатист към Пресвета Богородица „Всецарица“ пред копието на чудотворната икона в храма;

Всеки четвъртък от 17:00 ч. се отслужва акатист на свети великомъченик Георги Победоносец пред копието на чудотворната икона от манастира "Свети Великомъченик Георги - Зограф" в Света Гора;

Всеки петък от 17:00 ч. в старинен храм "Успение Богородично" (Малката Богородица) се отслужва акатист към св. Богородица пред чудотворната икона.

Беседи – петък 18:00 ч. с водещи: ставрофорен иконом Дончо Александров, свещеноиконом Теодор Стойчев и протоиерей Ясен Шинев;

Детски църковен хор – събота от 10:30 ч.

Школа по изобразително изкуство за деца – събота от 11:30 ч.

Школа по иконопис - неделя от 11:00 ч.

Неделно училище за деца - неделя от 10:30 ч.

Школа по актьорско майсторство за деца – неделя от 11:30 ч.

Посетете нашата интернет страница: www.sv-atanasii-varna.org